

Bilag 15.

BRYGGERIFORENINGEN

Den 29. november 1972.

I anledning af at landbrugsministeren den 9. november 1972 har fremsat lovforslag nr. 89: „Forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.“, tillader Bryggeriforeningen sig at henlede udvalgets opmærksomhed på følgende problemer vedrørende afgifterne for majsgrits ved overgangen fra det nuværende danske system til EF's markedsordninger for landbrugsvarer:

1. Siden 1963 er den kornudligningsafgift, som betales ved indførsel af majsgrits til Danmark, blevet refunderet, når det dokumenteredes, at majsgritsen blev anvendt industrielt til fremstilling af andet end foder.

For her i landet fremstillet majsgrits tilbagebetales 67 pct. af den udligningsafgift, der er betalt for den til fremstillingen af majsgrits anvendte majs, såfremt gritsen anvendes af industrivirksomheder til fremstilling af nærings- og nydelsesmidler.

De danske bryggerier har således i realiteten hidtil kunnet indkøbe majsgrits til verdensmarkedspris.

Efter EF's regler ydes produktionsrestitutions til fremstilling af majsgrits til bryggeriindustrien i fællesmarkedet med det formål, at bryggeriindustrien i EF kan købe majsgrits til en pris, der ligger på samme niveau som verdensmarkedsprisen, jfr. RFO 367/67 og KFO 1060/68.

Efter den gældende ordning refunderes kornudligningsafgiften til de bryggerier, som importerer majsgrits, hvert kvartal, idet der indsendes dokumentation for den mængde majsgrits, det pågældende bryggeri har anvendt i det forløbne kvartal. De danske lagre af majsgrits til anvendelse i bryggeriindustrien svarer normalt til godt 1 måneds forbrug.

Situationen pr. 1. februar 1973 er i realiteten en tidsmæssig forskydning i afgiftsrefusionen, idet EF refunderer via en restitution til majsgritsproducenterne, mens den hidtidige danske ordning bygger på en restitution til bryggeriet, når majsgritsen er anvendt i produktionen.

Når EF's ordning pr. 1. februar 1973 bliver gældende også for de danske bryggeriers vedkommende, vil den nugældende danske ordning i princippet ophøre. Da refusionen som nævnt sker efterfølgende, forekommer det rimeligt, at der pr. 1. februar 1973 foretages en opgørelse af forbruget af majsgrits, for hvilken udligningsafgift er erlagt, men ikke refunderet, samt af de lagre af majsgrits, som de danske bryggerier og deres danske leverandører ligger inde med, og for hvilke afgifter er betalt, således at disse kan blive refunderet. I modsat fald vil den danske bryggeriindustri ved overgangen til EF's system blive stillet ringere end bryggeriindustrien i de øvrige EF-lande.

2. Ifølge det nævnte lovforslags § 18 gives der landbrugsministeren bemyndigelse til at opkræve en afgift på indtil kr. 15,- pr. 100 kg af beholdninger af majs og produkter heraf, der ved udgangen af januar 1973 henligger her i landet på handlendes og fabrikanter's lagre, eller er oplagt for disses regning andetsteds.

Af bemærkningerne til § 18 fremgår det, at „fabrikanter“ omfatter bl.a. virksomheder, der anvender majs og majsprodukter til fremstilling af produkter til menneskeføde, herunder også bryggerier, der anvender majsprodukter til fremstilling af øl.

Baggrunden for denne bestemmelse er, at det danske prisniveau for majs pr. 1. februar 1973 ønskes bragt på højde med det i det nuværende EF gældende prisniveau.

For så vidt angår lagre af majsgrits be-